

3 Yıl

– GönülRomani · 28 Eylül 2013

---

3 yıl kocaman 3 yıl oldu unutmak hiç aklıma gelmedi ama özlem hiç içimden çıkmadı. Duâyla sabırla 3 yıl. Yazarken kendi kendime “ özlemden daha garip bir şey sanki “ diye tekrarladım. Başını yastığa koyduğunda dertler sıralanır, uyutmaz insanı. Sevgi dert değildi ama kavuşmak sorundu. 3 yıl boyunca her sabah uyandığında yaşamdan önce aklıma gelmesi (offf.) Belki fazla bir vakit değil ama o sıra doğan bir bebek şimdi konuşuyor koşuyor ve bir sürü şey daha. Her gün daha çok büyüyor sevgisi. Her daim özlem peşimde. Ben öyle derin cümleler kuramam olanı aktarıyorum işte. İki çift güzel kelime duysam ağzından ilk bulduğun su tanesinde kendimi boğasım gelmişti. Bana son sözü böyle güzel olsun diye. Bazen öyle büyük sancılar oluyor ki içimde, bir şeyler erir gibi. Özleyince insanın burnunun direği sızlar benim bildiğim; ama benim bildiğim olmuyor içim sızlıyor (!) İçimdeki ses lanet olsun hiç susmuyor. Gündüzleri yaşam telaşında susuyor, gece olunca uyutmuyor. Boğazı kurudu içimdeki sesin “ çay içmek “ iyi gelir.. (Nereden nereye bağladım konuyu ya)

-Ayşe Altunküpe..